

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 19 januari 2015 uitspraak gedaan betreffende het beroep van

....., wonende te Delft, verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de decaan van de Faculteit Geneeskunde**, vertegenwoordigd door de examencommissie Geneeskunde, hierna: verweerder, waarbij aan appellant een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft bij brief van 29 september 2014 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 27 augustus 2014, waarbij aan hem een negatief bindend studieadvies is gegeven en hem is meegedeeld dat hij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de opleiding Geneeskunde aan een Nederlandse faculteit. Het beroep werd op 8 oktober 2014 door het college ontvangen. Op 30 oktober 2014 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 19 januari 2015. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door ..... en ....., voorzitter respectievelijk lid examencommissie.

II. Motivering

1. Appellant is in 1997 begonnen met de studie Geneeskunde. Hij behaalde de propedeuse Geneeskunde in 1998. Op 1 september 2009 heeft appellant 23,4 studiepunten (ongeveer 35 ECTS) van het doctoraal behaald. Op 14 september 2009 krijgt appellant bericht van de opleidingsdirecteur dat hij dient over te stappen naar de bachelor-master structuur. Per 2 maart 2011 is appellant formeel overgegaan naar de bachelor-master structuur. Op dat moment heeft appellant 7 ECTS aan vrijstellingen en nog 53 ECTS van zijn eerste bachelorjaar te behalen. Op 22 februari 2011 heeft verweerder een gesprek met appellant over zijn studievoortgang. Verweerder en appellant spreken af dat appellant in de periode tot augustus 2011 laat zien dat hij serieus studeert, waarbij in augustus 2011 zo'n 30 ECTS van het eerste bachelorjaar zijn behaald. Omdat de studievoortgang achterblijft roept verweerder appellant opnieuw op voor een gesprek in december 2011. In de periode van februari tot november 2011 heeft appellant 6 ECTS behaald. In het collegejaar 2011-2012 behaalde appellant 11 ECTS, waarmee het totaal aantal behaalde ECTS van het eerste bachelorjaar uitkomt op 24, waarvan 7 ECTS aan vrijstellingen. Op 23 september 2012 krijgt appellant een ongeluk waarbij hij een zware hersenschudding oploopt. Als gevolg van dit ongeluk kan appellant naar zijn zeggen gedurende twee jaar niet studeren. In augustus 2013 heeft appellant uitstel van een negatief bindend studieadvies (bsa) gekregen in verband met persoonlijke omstandigheden. In augustus 2014 heeft appellant 24 studiepunten van het eerste bachelorjaar, waarmee appellant niet heeft voldaan aan de bsa norm van 60 studiepunten van het eerste bachelorjaar. Aan appellant wordt een negatief bsa uitgebracht. Hiertegen komt appellant in beroep.

Appellant is van mening dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn

persoonlijke omstandigheden. Appellant wijst erop dat hij op 23 september 2012 een ernstig ongeluk heeft gehad en sinds die tijd intensieve revalidatie heeft ondergaan. Bij zijn beroepschrift heeft appellant een doktersverklaring gevoegd waaruit blijkt dat appellant weer hersteld is voor de studie per 18 augustus 2014. Appellant geeft aan dat het voor hem gezien zijn medische omstandigheden onmogelijk was om op 31 augustus 2014 60 studiepunten te hebben behaald. Ter zitting merkt appellant op dat verweerder in zijn verweerschrift selectief is omgegaan met de feiten. Belangrijke zaken uit het verleden ontbreken in het verweerschrift of zijn daarin verkeerd weergegeven, aldus appellant. In 2011 werd appellant enkele keren door verweerder opgeroepen voor een gesprek. Dat was volgens appellant niet vanwege zijn studievoortgang maar had te maken met gedrag van appellant vanwege uitingen van racisme door medestudenten en een docent. Appellant merkt op in november 2011 een melding van racisme te hebben gedaan. Op deze melding werd door verweerder geen enkele actie ondernomen, zo zegt appellant. Hij werd volgens zijn zeggen daarentegen door verweerder juist onder druk gezet om zijn melding in te trekken. Appellant stelt dat hij vanwege racisme studieachterstand heeft opgelopen. Met de in februari 2011 gemaakte afspraak over de te behalen studiepunten is appellant destijds niet akkoord gegaan, zo stelt appellant. Zolang het racisme door verweerder niet voldoende werd bestreden, kon er naar de mening van appellant geen sprake zijn van een deadline waarbinnen een aantal studiepunten moest worden behaald.

2. Verweerder brengt naar voren dat appellant al een jaar uitstel heeft gekregen van een negatief bsa. De essentie van de bsa regeling is dat studenten hun eerste jaar in maximaal twee studiejaar moeten hebben gehaald. Alleen bij zwaarwegende persoonlijke omstandigheden kan verweerder een jaar uitstel geven. Dit uitstel is bedoeld om studenten de mogelijkheid te bieden om toch hun studie op de rails te brengen, aldus verweerder. Studenten die hun studie met deze extra tijd niet op orde kunnen krijgen, zijn niet geschikt om de studie op dat moment voort te zetten. De student krijgt dan een time-out periode van drie jaar waarna hij weer welkom is om opnieuw te beginnen met studeren wanneer hij dat zou willen.

Verweerder zegt zich ervan bewust te zijn dat appellant een zwaarwegende persoonlijke omstandigheid heeft. Verweerder wil echter ook laten meewegen dat voordat appellant een ongeluk kreeg, hij ook niet in staat is gebleken om voldoende snel te studeren. Het is appellant niet gelukt om in de 13 jaar die hij heeft gestudeerd voorafgaand aan zijn ongeluk op 23 september 2012 zijn studie zodanig te organiseren dat hij redelijke vooruitgang boekte met zijn studie. Appellant heeft naar de mening van verweerder in een erg langdurig studietraject een wel zeer mager studieresultaat geboekt. Daar komt bij dat tegen de tijd dat appellant zijn bachelor diploma kan behalen, de vrijstellingen in Ba1 en Ba2 hun geldigheid hebben verloren. Sommige van de vrijstellingen zijn gebaseerd op tentamens die appellant heeft behaald in 2004.

Het college informeert hoe verweerder aankijkt tegen -de weging van- persoonlijke omstandigheden die ook in een eerder jaar aan de orde waren en in een volgend jaar voortduren. Verweerder antwoordt dat in zo'n geval de situatie vanuit een bredere scope wordt gezien. Verweerder merkt op dat alle omstandigheden worden meegewogen, maar beschouwt in zo'n situatie uitdrukkelijk ook de gehele studieloopbaan en alle studieresultaten van betrokkene.

Het college informeert wanneer verweerder voor het eerst een bsa heeft uitgesproken. Verweerder antwoordt dat appellant voor het eerst aan het einde van studiejaar 2012-2013 een bsa heeft gekregen.

Verweerder is van mening dat de beslissing om appellant op dit moment een negatief bsa te verlenen, zorgvuldig en in redelijkheid is genomen. Bij deze beslissing zijn de persoonlijke omstandigheden van appellant nauwgezet afgewogen tegen zijn

studievoortgang van de afgelopen 15 jaar. Appellant merkt ter zitting op het vreemd te vinden dat hij pas in 2011 werd opgeroepen voor een gesprek met verweerder over zijn studievoortgang, terwijl hij al jaren daarvoor stond ingeschreven. Appellant is van mening dat verweerder de plicht had hem eerder op te roepen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die wat dat betreft zijn gesteld.

Vaststaat dat appellant aan het einde van het studiejaar 2013-2014 niet heeft voldaan aan de bsa norm van 60 ECTS van het eerste bachelorjaar. Sinds de overstap naar de bachelor-masterstructuur in maart 2011 heeft appellant in totaal 24 ECTS van het eerste bachelorjaar behaald, waarvan 7 ECTS aan vrijstellingen.

Appellant heeft aangevoerd dat het voor hem sinds september 2012 onmogelijk was om studiepunten te halen gelet op zijn medische omstandigheden.

Verweerder zegt een oordeel te hebben uitgesproken over de geschiktheid van appellant voor de opleiding geneeskunde, waarbij verweerder ook de studieprestaties voor de opleiding geneeskunde in voorgaande jaren heeft meegenomen waarin het eerste bachelorjaar nog niet behaald was.

Het college heeft kunnen vaststellen dat appellant in de periode van maart 2011, waarin appellant overstapte naar de bachelor opleiding, tot en met augustus 2012 in totaal 17 ECTS van het eerste bachelorjaar heeft behaald. In deze anderhalf jaar, waarin niet gebleken is van persoonlijke omstandigheden die appellant zouden hebben belet in zijn studievoortgang, bleef appellant ruim onder de norm van 60 ECTS per studiejaar. Over het betoog van appellant ter zitting dat vermeend racisme zijn studievoortgang zou hebben beïnvloed, merkt het college op dat dit geen omstandigheid is die bij het uitbrengen van een bsa in aanmerking dient te worden genomen.

Het college is van oordeel dat verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom appellant een negatief bindend studieadvies heeft gekregen. Het gehele dossier met een lange studiehistorie van appellant overziende, ook met inachtneming van de persoonlijke omstandigheden in de laatste twee jaar, heeft verweerder naar het oordeel van het college kunnen concluderen dat appellant niet geschikt geacht moet worden voor de opleiding geneeskunde omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die zijn gesteld.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.